

Siniša Vuković
Split

DVĂ SÂLMA, NÂJKRÄĆI I NÂJDÜŽJI

(*Prijevod dvaju psalama s latinske Vulgate
na idiom čakavskog jezika bračkih Selaca*)

Nakon što sam za lanjski dvobroj časopisa *Čakavska rič* bio priredio *Sèdan sàlām ol pokòre*, ciklus od sedam pokorničkih psalama – čija je tematska cjelovitost bila potvrđena u nizu crkvenih i glagoljaških i latinskih molitvenika, brevijara i oficija – ovaj put donosim najkraći i najduži psalam iz biblijskog *Psaltira*. Sve jezične odlike, kao i moje prevoditeljske motivacije, identične su onima opisanim u uvodniku spomenutoga lanjskog priloga, pa ih ovaj put ne treba iznove ni prenositi ni reinterpretirati.

Iz opće psaltiristike znamo kako hermeneutička biblistika svih 150 psalama dijeli na tri velike skupine: himni ili hvalospjevi, prozbeni psalmi ili tužbalice i psalmi zahvalnice. U svojevrsnoj tehničkoj nazovi egzegezi psalmi imaju još i pododjel podjele na tzv. alfabetičnost. Taj stratum čini niz psalama – nesvodivih na tematsku, tipsku ili ritmičku istost – kojima je osnovna karakteristika započinjanje svakog stiha slovima iz hebrejskog alfabet-a. Budući da su se psalmi pjevali u raznim pobožnim slavljima, starijim od mise i liturgije kakve danas baštinimo, eda bi se lakše pamtili pisali su se po alfabetskoj mustri koja je zadavala ritam redajući početke svakog versa od prvog slova (alef) do zadnjeg, ukupno 22 slova u hebrejskom »alefbetu« (tau).

Takvih je psalama u *Psaltiru* ukupno 9, i to redom: psalam 9, 10 (9), 25 (24), 34 (33), 37 (36), 111 (110), 112 (111), 119 (118) i 145 (144). A, tog je tipa, evo, ujedno i najduži psalam od svih: Psalam 119 (118). Tradicionalna

numeracija psalama vrši se tako da se prvo navodi broj iz hebrejske *Biblje*, dok se u zagradama navodi broj pod kojim je on preveden i donesen u latinskoj *Vulgati*. Do raskoraka je došlo iz razloga što su neki psalmi (u latinskoj transkripciji) podijeljeni na dva, a neki su spojeni u jedan. Ali, prvih nekoliko psalama su identični (od 1 do 9), kao i zadnja tri (od 148 do 150).

Psalmus 117 (116)

¹Alleluja.

Laudate Dominum, omnes gentes;
laudate eum, omnes populi.

²Quoniam confirmata est super nos
misericordia ejus,
et veritas Domini manet in
aeternum.

Salam 117 (116)

¹Alelüja.

Fâlte Gospodârâ, svî pûci;
fâlte njëga, svî nâròdi.

²Jerbo je posvidòčena nada nâmin
samaritânšćina njegöva,
i prâvo ol Gospodârâ ostâje
zânavik.

Psalmus 119 (118)

¹Alleluja.

ALEPH

Beati immaculati in via,
qui ambulant in lege Domini.
²Beati qui scrutantur testimonia
ejus;
in toto corde exquirunt eum.
³Non enim qui operantur
iniquitatem
in viis ejus ambulaverunt.

Salam 119 (118)

¹Alelüja.

ALEF

Blâgo ga se nemaćâniman na pûtü,
kî grêdù po rëgulân ol Gospodârâ.
²Blâgo ga se nîman čâ išcedu
teštimonijâncu njegövu;
i čâ su cîlîn sřcon išcedu njëga.
³Jerbo nîsü nî kî činidû nepošćenje
po progadûriman njegövîman
hodili.

⁴Tu mandasti mandata tua
custodiri nimis.
⁵Utinam dirigantur viae meae
ad custodiendas justificationes tuas!
⁶Tunc non confundar,
cum perspexero in omnibus
mandatis tuis.
⁷Confitebor tibi in directione cordis,
in eo quod didici judicia justitiae
tuae.
⁸Justificationes tuas custodiam;
non me derelinquas usquequaque.

⁴Tí si dâ befél da se zäpovídî tvojë
čûvâdu velè.
⁵Ê da bidu pûti mojì bîli uprâvjeni
za čûvânje pošcénja tvojëga!
⁶Ondâc se nêćü zarûžít,
kal se odrebâtîn u svîman befèliman
tvojîman.
⁷Ispovîdât éu tèbe u uprâvjânjiman
öl srca,
u nên ča sàn adukâ arbitrânje ol
pošcénja tvojëga.
⁸Pošcénja tvojâ čûvât éu;
nemôj me obandunât nîkadâre.

BETH

⁹In quo corrigit adolescentior viam
suam?
In custodiendo sermones tuos.
¹⁰In toto corde meo exquisivi te;
ne repellas me a mandatis tuis.
¹¹In corde meo abscondi eloquia tua,
ut non peccem tibi.
¹²Benedictus es, Domine;
doce me justificationes tuas.
¹³In labiis meis pronuntiavi
omnia judicia oris tui.
¹⁴In via testimoniorum tuorum
delectatus sum,
sicut in omnibus divitiis.
¹⁵In mandatis tuis exercebor,
et considerabo vias tuas.
¹⁶In justificationibus tuis meditabor,
non obliviscar sermones tuos.

⁹U čen möge momčûjâk pobojsât
progadûr svôj?
U čûvânju šermûnîh tvojîh.
¹⁰U cîlēn sîcu mojëmu išcâ san tèbe;
ne olbâc me ol befèlîh tvojîh.
¹¹U sîcu mojëmu pritajâ san
besidënya tvojâ, da ne bì sagriši tèbi.
¹²Blagoslövijen si, Gospodâru;
adukâj me obo pošcénju tvojemu.
¹³Su pëšnjân mojîman navîstî san
döjedân arbitracijûn ol jüst tvojîh.
¹⁴Na pûtu ol teštimoniijânce tvojë
naslädî san se,
kakogôd i u svôn obilânci.
¹⁵U befèliman tvojîman divertît éu se,
i košiderât éu obo progadûriman
tvojîman.
¹⁶Obo pošcénjiman tvojîman pensât
éu, i nêćü zaudöbít šermûnë tvojë.

BET

GHIMEL

¹⁷Retribue servo tuo, vivifica me,
et custodiam sermones tuos.
¹⁸Revela oculos meos,
et considerabo mirabilia de lege tua.
¹⁹Incola ego sum in terra:
non abscondas a me mandata tua.
²⁰Concupivit anima mea desiderare
justificationes tuas in omni tempore.
²¹Increpasti superbos;
maledicti qui declinant a mandatis
tuis.
²²Aufer a me opprobrium et
contemptum,
quia testimonia tua exquisivi.
²³Etenim sederunt principes, et
adversum me loquebantur;
servus autem tuus exercebatur in
justificationibus tuis.
²⁴Nam et testimonia tua meditatio
mea est;
et consilium meum justificationes
tuae.

DALETH

²⁵Adhaesit pavimento anima mea;
vivifica me secundum verbum
tuum.
²⁶Vias meas enuntiavi, et exaudisti
me;
doce me justificationes tuas.
²⁷Viam justificationum tuarum
instrue me,
et exercebor in mirabilibus tuis.

GIMEL

¹⁷Olvrât šêrvi twojêñ, olživ mène,
i čuvât ču govorěnja twojä.
¹⁸Otvòr jòči mojë,
i košiderat ču mirâkule iž rëgule
twojë.
¹⁹Živûći jã san na zemjì:
nemôj pritajat ol mène befèle twojë.
²⁰U ingordijì je änim mój zaželî
pošcénja twojä u svâka döba.
²¹Pokârâ si nê šupérbe;
prökléti su kî se reterâjedu ol
befélîh twojîh.
²²Odnès ol mène rûgö i özûb,
jerbo san iščà teštimonijânce twojë.
²³Perfin su sedili glavârî, i kontra
mène parlâli su;
a sâm šêrva tvôj divertî se je u
pošcénju twojemu.
²⁴Jerbo i teštimonijânce twojë
pensîři mojì jesú;
i svítovânje mojë ol pošcénja su
twojëga.

DALET

²⁵Prilipî se je obo klëh änim mój;
olživ me naprama besidi twojön.
²⁶Progadûrë mojë obznâñi san, i
udovojî si mèni;
adukâj me obo pošcénju twojemu.
²⁷Obo progadûřiman ol pošcénja
twojëga adukâj mène,
i divertit ču se u mirâkuliman
twojîman.

²⁸Dormitavit anima mea prae taedio;
confirma me in verbis tuis.
²⁹Viam iniquitatis amove a me,
et de lege tua miserere mei.
³⁰Viam veritatis elegi;
judicia tua non sum oblitus.
³¹Adhaesi testimoniis tuis, Domine;
noli me confundere.
³²Viam mandatorum tuorum cucurri,
cum dilatasti cor meum.

HE

³³Legem pone mihi, Domine, viam
justificationum tuarum,
et exquiram eam semper.
³⁴Da mihi intellectum, et scrutabor
legem tuam,
et custodiam illam in toto corde
meo.
³⁵Deduc me in semitam
mandatorum tuorum,
quia ipsam volui.
³⁶Inclina cor meum in testimonia
tua,
et non in avaritiam.
³⁷Averte oculos meos, ne videant
vanitatem;
in via tua vivifica me.
³⁸Statue servo tuo eloquium tuum
in timore tuo.
³⁹Amputa opprobrium meum quod
suspiciatus sum,
quia judicia tua jucunda.
⁴⁰Ecce concupivi mandata tua;
in aequitate tua vivifica me.

²⁸Zadrîmjâ je änim mój ol faštîdija.
posvidôč me u besîdân tvojîman.
²⁹Progadûr ol nepošcénja reterâj ol
mène, i iž rëgule tvojë pomîljuj mène.
³⁰Progadûr ol prâva pröbrâ san;
arbitracijûnè tvojë nîsân zaudöbi.
³¹Prilipî san se obo teštimonijâncu
tvojû, Gospodâru; nemôj me zarûžit.
³²Progadûrôr ol befêlîh tvojih tèkâ
san, kal si raskrîli sřce mojë.

HE

³³Rëgulu mëtni mëni, Gospodâru,
progadûrè ol pošcénja tvojëga,
i išcât ýu je vävîk.
³⁴Dâj mëni râzuma, i privřcât ýu
rëgulu tvojû,
i čuvât ýu ga u cîlén sřcu mojëmu.
³⁵Odvëd me na kolnîk ol befêla
tvojëga,
jerbo san ga sâm tî.
³⁶Prígnî sřce mojë ki teštimonijânci
tvojõn,
a ně ki ingordijî.
³⁷Obrnî joči mojë, da ne vîdidu
praznočü;
u progadûru tvojemu olživ mène.
³⁸Mëtnû si besidënje tvojë
u přpri tvojõn.
³⁹Odrîž rûgò mojë u kô san šušpetâ,
jerbo su arbitracijûnî tvojî
razveséljeni.
⁴⁰Èvoga, hûpî san befêle tvojë;
u pravîci tvojõn olživ mène.

VAU

⁴¹Et veniat super me misericordia tua, Domine;
salutare tuum secundum eloquium tuum.
⁴²Et respondebo exprobrantibus mihi verbum,
quia speravi in sermonibus tuis.
⁴³Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque,
quia in judiciis tuis supersperavi.
⁴⁴Et custodiam legem tuam semper,
in saeculum et in saeculum saeculi.
⁴⁵Et ambulabam in latitudine,
quia mandata tua exquisivi.
⁴⁶Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum,
et non confundebar.
⁴⁷Et meditabar in mandatis tuis,
quae dilexi.
⁴⁸Et levavi manus meas ad mandata tua,
quae dilexi,
et exercebar in justificationibus tuis.

ZAIN

⁴⁹Memor esto verbi tui servo tuo,
in quo mihi spem dedisti.
⁵⁰Haec me consolata est in humilitate mea,
quia eloquium tuum vivificavit me.
⁵¹Superbi inique agebant
usquequaque,
a lege autem tua non declinavi.

VAU

⁴¹I dôšla je nâdâ me samaritânšcina tvojâ, Gospodâru;
šalvâanje tvojë naprama besidênu tvojemu.
⁴²I olgovorît âu nîman ča mè kârâdu besidô, jerbo san se üfa u govorâna tvojâ.
⁴³I ne odnès iž jûst mojih besidu ol prâva nïkadâre, jerbo san se u arbitracijûne tvojë üfa dabi üfa.
⁴⁴I čuvat âu rëgulu tvojû vävîk, u vîke i po svë vîke vikov.
⁴⁵I hodî san po trzi, jerbo san befèle tvojë iscâ.
⁴⁶I prâvjâ san obo teštimonijâncan tvojîman prida lîcôn ol krâjih, i nîsân se zaruži.
⁴⁷I pensâ san obo befèliman tvojîman, ča sän jih jübî.
⁴⁸I poldîga san rûke mojë ki befèliman tvojîman, ča sän jih jübî, i diverfî san se u pošćenjiman tvojîman.

ZAJIN

⁴⁹Spoměn se ol beside tvojë šêrvi tvojemu,
u kôñ si bî dâ üfânje mëni.
⁵⁰Vâ me je utišila u injorânci mojõn, jerbo je besidêne tvojë olživilo mëne.
⁵¹Nî supérbi mi nepošćenja činidû u svû šesnäjest.

⁵²Memor fui judiciorum tuorum a
saeculo, Domine,
et consolatus sum.

⁵³Defectio tenuit me,
pro peccatoribus derelictis
legem tuam.

⁵⁴Cantabiles mihi erant
justificationes tuae
in loco peregrinationis meae.

⁵⁵Memor fui nocte nominis tui,
Domine,
et custodivi legem tuam.

⁵⁶Haec facta est mihi,
quia justificationes tuas exquisivi.

HETH

⁵⁷Portio mea, Domine,
dixi custodire legem tuam.

⁵⁸Deprecatus sum faciem tuam
in toto corde meo; miserere mei
secundum eloquium tuum.

⁵⁹Cogitavi vias meas,
et converti pedes meos in
testimonia tua.

⁶⁰Paratus sum, et non sum turbatus,
ut custodiam mandata tua.

⁶¹Funes peccatorum circumplexi
sunt me,

et legem tuam non sum oblitus.

⁶²Media nocte surgebam ad
confitendum tibi,
super judicia justificationis tuae.

⁶³Particeps ego sum omnium
timentium te,
et custodientium mandata tua.

ma ol rëgule tvojë nîsân se reterä.

⁵²Spomînjâ san se ol arbitracijûnîh
tvojîh ol vîka, Gòspodâru, i utiši
san se.

⁵³Skarsânje čapâlo je mène,
zarad grîšnikôv čâ obandunâjedu
rëgulu tvojû.

⁵⁴Kantavajûća bîla su mèni pošcénja
tvojâ u mîstu ol vijâja mojëga.

⁵⁵Spomînjâ san se òbnôć imena
tvojëga, Gòspodâru,
i čûvâ san rëgulu tvojû.

⁵⁶Vô je učinjëno mèni,
jerbo san pošcénja tvojâ išcâ.

HET

⁵⁷Dîl si môj, Gòspodâru,
rëkâ san da ču čûvât rëgulu tvojû.

⁵⁸Pomolî san se prid lîcôn tvojî su
cîlîn sřcon mojîn; pomîlûj mène
naprama besîdênu tvojëmu.

⁵⁹Pensâ san obo progadûriman
mojîman, i obřcâ san nöge mojë na
teštimonijânce tvojë.

⁶⁰Parićân san, i nîsân izneblüsēn,
kakò bi čûvâ befèle tvojë.

⁶¹Konopî ol grîšnikôv zapasâli su
mène,

ma jâ rëgulu tvojû nîsân zaudöbi.

⁶²Kolo pô nöća ustâvâ san se za
ispovîdât tèbe, nada arbitracijûnô
ol pošcénja tvojëga.

⁶³Participânat san jâ ol svîh nîh ča
së bojîdû tèbe,
i kî čûvâdu befèle tvojë.

⁶⁴Misericordia tua, Domine, plena est terra; justificationes tuas doce me.

TETH

⁶⁵Bonitatem fecisti cum servo tuo, Domine, secundum verbum tuum.

⁶⁶Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me, quia mandatis tuis credidi.

⁶⁷Priusquam humiliarer ego deliqui, propterea eloquium tuum custodivi.

⁶⁸Bonus es tu, et in bonitate tua doce me justificationes tuas.

⁶⁹Multiplicata est super me iniquitas superborum; ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

⁷⁰Coagulatum est sicut lac cor eorum; ego vero legem tuam meditatus sum.

⁷¹Bonum mihi quia humiliasti me ut discam justificationes tuas.

⁷²Bonum mihi lex oris tui, super millia auri et argenti.

JOD

⁷³Manus tuae fecerunt me, et plasmaverunt me; da mihi intellectum, et discam mandata tua.

⁷⁴Qui timent te videbunt me et

⁶⁴Samaritânšćine tvojë, Gòspodâru, punâ je zemjâ; obo pošćenju tvojemu adukâj me.

TET

⁶⁵Dobrëga si učinî šêrvi tvojén, Gòspodâru, naprama besìdi tvojõn.

⁶⁶Dobrëga, i adukacijûnâ, i pâmëti naûč me,

jerbo san befèliman tvojîman vîrova.

⁶⁷Prîn vengo san bî injorâni sagrîši san, zarad tèga san besidëneje tvojë bî čuvâ.

⁶⁸Döbar si tî, i u dobroti tvojõn adukâj me obo pošćenju tvojemu.

⁶⁹Uzmnogâlo se je nada mënnon nepošćenje ol nîh u oholiji; jâ sâm su cîlîn sîcon mojîn privrćâ san befèle tvojë.

⁷⁰Inkordâlo se je kakò mlîkò sîrce njîhovo; jâ san, za rëc prâvo, obo rëguli tvojõn pensâ.

⁷¹Dobrò je mëni jerbo si injorâ mène, da se adukâni obo pošćenju tvojemu.

⁷²Dobrâ je mëni rëgula ol jûst tvojih, nada ijadâni zlâtih i slebrîh.

JOD

⁷³Rûke su me tvojë učinile, i umîsile su mène; dâj mi râzum, i adukât cu se obo befèliman tvojîman.

⁷⁴Nî kî prêdâdu pril tèbon vîdit cedu

laetabuntur,
quia in verba tua supersperavi.
⁷⁵Cognovi, Domine, quia aequitas
judicia tua,
et in veritate tua humiliasti me.
⁷⁶Fiat misericordia tua ut consoletur
me,
secundum eloquium tuum servo
tuo.
⁷⁷Veniant mihi miserations tuae, et
vivam,
quia lex tua meditatio mea est.
⁷⁸Confundantur superbi, quia injuste
iniquitatem fecerunt in me;
ego autem exercebor in mandatis
tuis.
⁷⁹Convertantur mihi timentes te,
et qui neverunt testimonia tua.
⁸⁰Fiat cor meum immaculatum
in justificationibus tuis, ut non
confundar.

CAPH

⁸¹Defecit in salutare tuum anima
mea,
et in verbum tuum supersperavi.
⁸²Defecerunt oculi mei in eloquium
tuum,
dicentes: Quando consolaberis me?
⁸³Quia factus sum sicut uter in
pruina;
justificationes tuas non sum oblitus.
⁸⁴Quot sunt dies servi tui?

me i diletät cédu se.
jerbo san se u beside tvojë üfa dabi
üfa.
⁷⁵Nadazdrí san, Göspodāru, kakö su
pošcěni arbitracijun̄ tvojì,
i u pràvu tvojemu injorâ si mène.
⁷⁶Nekä bûde samaritânšćina tvojâ da
me utiši,
naprama besidēnju tvojên šêrvi
tvojemu.
⁷⁷Nekä dôjde mèni pomilovânje
tvojë, i živit̄ cu,
jerbo rëgula tvojâ mojë je pensânje.
⁷⁸Zarûžili se nî šupérbi, jerbo
nepošcěno nepošcěnje učinili
su mèni; ja sâm divertit̄ cu se u
befèliman tvojiman.
⁷⁹Obrnùli se ki mèni nî ča së bojídù
tèbe,
i kî poznâjedu teštimonijânce tvojë.
⁸⁰Bilo sřce mojë nemaćâno u
pošcěnjiman tvojiman, da se ne
zarûžin.

KAF

⁸¹Skarsâ je u šalvânu tvojemu änim
môj,
i u besidu tvojù san se üfa dabi üfa.
⁸²Skarsâle su jöči mojë u
besidenjiman tvojiman,
prâvjàjûc: Käl céš me utišit?
⁸³Jerbo san se učinì koda mîh na
slâni;
pošcěnje tvojë nîsân zaudòbi.
⁸⁴Koko su dnëvi ol šêrve tvojëga?

quando facies de persequentibus me
judicium?

⁸⁵Narraverunt mihi iniqui
fabulationes,
sed non ut lex tua.

⁸⁶Omnia mandata tua veritas.
Inique persecuti sunt me, adjuva me.

⁸⁷Paulominus consummaverunt me
in terra;
ego autem non dereliqui mandata
tua.

⁸⁸Secundum misericordiam tuam
vivifica me,
et custodiam testimonia oris tui.

LAMED

⁸⁹In aeternum, Domine,
verbum tuum permanet in caelo.

⁹⁰In generationem et generationem
veritas tua;
fundasti terram, et permanet.

⁹¹Ordinatione tua perseverat dies,
quoniam omnia serviunt tibi.

⁹²Nisi quod lex tua meditatio mea
est,
tunc forte periissem in humilitate
mea.

⁹³In aeternum non obliviscar
justificationes tuas,
quia in ipsis vivificasti me.

⁹⁴Tuus sum ego; salvum me fac,
quoniam justificationes tuas
exquisivi.

⁹⁵Me exspectaverunt peccatores
ut perderent me, testimonia tua

Kâl ćeš učinīt arbitracijūn nîman ča
mè lâskâdu?

⁸⁵Prâvjâdu mèni nî nepošcëni
glênde, ma nè kakò i rëgula tvojâ.

⁸⁶Svî su befeli tvojî ol prâva.

Nî nepošcëni lâskâdu mène, ajutâj
mi.

⁸⁷Mâlo mânje skonsumâli su me na
zemjî;

jâ sâm nîsân obandunâ befèle tvojë.

⁸⁸Naprama samaritânšcini tvojõn,
olživ mène.

i čûvât ù teštimonijâncu ol jûst
tvojîh.

LAMED

⁸⁹Zànavîk, Gòspodâru,
besîda tvojâ durâ na nebesîman.

⁹⁰Ol kolîna do kolîna prâvo je tvojë;
fundamentâ si zêmju, i durâ.

⁹¹Su zäpovîdi tvojõn koltivâ si dnëv,
jerbo je svë šervîcij tèbi.

⁹²Jerbo da nî rëgula tvojâ pensâanje
mojë,
ondâc bi břz bî pogïnu u injorânci
mojõn.

⁹³Zànavîk nêcü zaudöbît pošcënenje
tvojë,
jerbo si u njîman sâmîman tî bî
olživî mène.

⁹⁴Tvój jesân jâ, šalvânëga učîn
mène,

jerbo san pošcënenja tvojâ išcâ.

⁹⁵Išćekîvâli su me grîšnîci kakò bidu
deštrigâli mène,

intellexi.

⁹⁶Omnis consummationis vidi
finem,
latum mandatum tuum nimis.

MEM

⁹⁷Quomodo dilexi legem tuam,
Domine!

Tota die meditatio mea est.

⁹⁸Super inimicos meos prudentem
me fecisti mandato tuo,
quia in aeternum mihi est.

⁹⁹Super omnes docentes me
intellexi,
quia testimonia tua meditatio mea
est.

¹⁰⁰Super senes intellexi,
quia mandata tua quaesivi.

¹⁰¹Ab omni via mala prohibui pedes
meos,
ut custodiam verba tua.

¹⁰²A judiciis tuis non declinavi,
quia tu legem posuisti mihi.

¹⁰³Quam dulcia faucibus meis
eloquia tua!

Super mel ori meo.

¹⁰⁴A mandatis tuis intellexi;
propterea odivi omnem viam
iniquitatis.

NUN

¹⁰⁵Lucerna pedibus meis verbum
tuum,

teštimonijânce san tvojë kapĩ.

⁹⁶Ol svákëga skonsumâvânja vîdî
san svřhu,
velè se raspečijedu befeli tvojî.

MEM

⁹⁷Kakò san jûbì rëgulu tvojü,
Gòspodâru!

Po vâs dnëv pensänje je mojë.

⁹⁸Nada dùšmaniman mojîman
pametnijîn si me učinî su befêlôn
tvojîn,

jerbo je ôn zànavîk su mënnon.

⁹⁹Nada svîman ča sù me adukâli,
razumî san,
jerbo teštimonijâncâ tvojâ pensänje
je mojë.

¹⁰⁰Nada nîman starovîtnîman razumî
san, jerbo san befèle tvojë išcä.

¹⁰¹Ol svákëga san zlêga progadûrâ
olvrâti nöge mojë,
kakò bi čuvâ besîde tvojë.

¹⁰²Od arbitracijûnh tvojih nîsân se
reterâ, jerbo si tî rëgulu mëtnu mëni.

¹⁰³Kakò su slâlka gûcânu mojëmu
besidënya tvojâ!

Nada mëdon ol jüst tvojih.

¹⁰⁴Ol befêlh tvojih razumî san;
zarad tèga nenâdîvi san svâki
progadûr ol nepošcënya.

NUN

¹⁰⁵Ferâl je nogân mojîman besîda
tvojâ,

et lumen semitis meis.

¹⁰⁶Juravi et statui
custodire judicia justitiae tuae.

¹⁰⁷Humiliatus sum usquequaque,
Domine;
vivifica me secundum verbum
tuum.

¹⁰⁸Voluntaria oris mei beneplacita
fac, Domine,
et judicia tua doce me.

¹⁰⁹Anima mea in manibus meis
semper,
et legem tuam non sum oblitus.

¹¹⁰Posuerunt peccatores laqueum
mihi,
et de mandatis tuis non erravi.

¹¹¹Haereditate acquisivi testimonia
tua in aeternum,
quia exsultatio cordis mei sunt.

¹¹²Inclinavi cor meum ad faciendas
justificationes tuas,
in aeternum, propter retributionem.

i luminažitâd putićiman mojîman.

¹⁰⁶Zakûnû san se i mëtnu
kakò éu čûvât arbitracijûnë ol
pošcénja tvojëga.

¹⁰⁷Injorân san u svû šesnâjest,
Gospodâru;

olživ me naprama besidi tvojõn.

¹⁰⁸Hotînja ol jûst mojih u
dobrovôjnôst učin, Gospodâru,
i obo arbitracijûnîman tvojîman
adukâj mène.

¹⁰⁹Änim mój u rukân je mojîman
vâvîk,

i rëgulu tvojû nîsân zaudöbi.

¹¹⁰Zäpeli su grîšnici trâpulu mëni,
i ol befêlih tvojih nîsân zabasä.

¹¹¹Su bâšcinôn san stëka
teštimonijânce tvojë zänavîk,
jerbo su râdovânje sřcu mojemu.

¹¹²Prîgnû san sřce mojë za činît
pošcénja tvojâ,
zänavîk, zarad dobîče.

SAMECH

¹¹³Iniquos odio habui,
et legem tuam dilexi.

¹¹⁴Adjutor et susceptor meus es tu,
et in verbum tuum supersperavi.

¹¹⁵Declinate a me, maligni,
et scrutabor mandata Dei mei.

¹¹⁶Suscipe me secundum eloquium
tuum, et vivam,
et non confundas me ab
exspectatione mea.

¹¹⁷Adjuva me, et salvus ero,

SAMEK

¹¹³Nè népošcene san nenâvìdi,
a rëgulu san tvojû jûbî.

¹¹⁴Ajutânat i primîtej mój jës tî,
i u besidu san se tvojû üfa dabi üfa.

¹¹⁵Reterâjte se ol mène, zlî,
i privićeát éu befêle ol Bôga mojëga.

¹¹⁶Vazmî me naprama besidênu
tvojemu, i ūvît éu,
i nemôj zarûžit mène u obazirânu
mojemu.

¹¹⁷Pomôz me, i salvân éu bît,

et meditabor in justificationibus tuis
semper.

¹¹⁸Sprevisti omnes discedentes a
judiciis tuis,
quia injusta cogitatio eorum.

¹¹⁹Praevericantes reputavi omnes
peccatores terrae;
ideo dilexi testimonia tua.

¹²⁰Confige timore tuo carnes meas;
a judiciis enim tuis timui.

i pensät ču obo pošćenjiman
tvojiman vävīk.

¹¹⁸Pokārâ si svě kî se lontunajedu ol
arbitracijūnīh tvojih,
jerbo je nepošćen pensř njihov.

¹¹⁹Drža san za imbrojūně svě
gršnike ol zemjě;

zarad česa san jübì teštimonijânce tvojë.
¹²⁰Proböd su pripōn tvojön mësa mojä;
jerbo san jemä p̄pe prida
arbitracijūniman tvojiman.

AIN

¹²¹Feci judicium et justitiam,
non tradas me calumniantibus me.

¹²²Suscipe servum tuum in bonum;
non calumnientur me superbi.

¹²³Oculi mei defecerunt in salutare
tuum,
et in eloquium justitiae tuae.

¹²⁴Fac cum servo tuo secundum
misericordiam tuam,
et justificationes tuas doce me.

¹²⁵Servus tuus sum ego, da mihi
intellectum,

ut sciam testimonia tua.

¹²⁶Tempus faciendi, Domine;
dissipaverunt legem tuam.

¹²⁷Ideo dilexi mandata tua
super aurum et topazion.

¹²⁸Propterea ad omnia mandata tua
dirigebar;

omnem viam iniquam odio habui.

AJIN

¹²¹Učinî san arbitracijūn i pošćenje,
nemôj me pridât nîman čà
petegulâdu mène.

¹²²Vazmî šêrvu tvojëga u dobrö;
ne petegulâli mène nî šupêrbi.

¹²³Jöči mojë skarsâle su u šalvânu
tvojemu,
i u besídenu ol pošćenja tvojëga.
¹²⁴Učin se šêrvon tvojìn naprama
samaritânšcini tvojön,
i obo pošćenju tvojemu adukâj
mène.

¹²⁵Šêrva tvój jã san, dâj mëni pämët,
da znân teštimonijânce tvojë.

¹²⁶U vrîme ol činjenja, Gospodaru,
rastrkali su rëgulu tvojü.

¹²⁷Zarad česa san jübì befèle tvojë
nada zlâton i drâgîn kamënjen.

¹²⁸Zarad tèga san se ki svâkën
tvojén beféluprâvjä;
svâki progadûr ol nepošćenja jã san
nenâvîdi.

PHE

¹²⁹Mirabilia testimonia tua,
ideo scrutata est ea anima mea.

¹³⁰Declaratio sermonum tuorum
illuminat,
et intellectum dat parvulis.

¹³¹Os meum aperui, et attraxi
spiritum,
quia mandata tua desiderabam

¹³²Aspice in me, et miserere mei,
secundum judicium diligentium
nomen tuum.

¹³³Gressus meos dirige secundum
eloquium tuum,
et non dominetur mei omnis
injustitia.

¹³⁴Redime me a calumniis
hominum,
ut custodiam mandata tua.

¹³⁵Faciem tuam illumina super
servum tuum,
et doce me justificationes tuas.

¹³⁶Exitus aquarum deduxerunt oculi
mei,
quia non custodierunt legem tuam.

SADE

¹³⁷Justus es, Domine,
et rectum judicium tuum.

¹³⁸Mandasti justitiam testimonia tua
et veritatem tuam nimis.

¹³⁹Tabescere me fecit zelus meus,
quia obliiti sunt verba tua inimici mei.

PE

¹²⁹Mirakulôžâste su teštimonijânce
tvojë,

zarad čësa jih je privrča ànim mój.
¹³⁰Špjegacijûn ol govorênjîh tvojih
iluminâje,

i râzum dâje mälahnîman.

¹³¹Jûsta mojà otvorî san, i potëgâ
san ànim,
jerbo san befèle tvojë želî.

¹³²Poglèdâj nâ me, i pomîlûj mène,
naprama arbitracijûnù ol nîh čà
jûbîdu ìme tvojë.

¹³³Krâke mojë uprâv naprama
besidënu tvojëmu,
i ne gospodârilo nada mënnon
nîkakovo nepošcénje.

¹³⁴Olkûp me ol petegûlh
čovičânskih,
kakò bi čûvâ befèle tvojë.

¹³⁵Lîcôn tvojîn iluminacijûn bûd
nada šêrvôn tvojîn,
i adukâj me obo pošcénju tvojëmu.

¹³⁶Pišcîne ol vôd uprâvile su jöči
mojë,
jerbo nîsü čûvâle rëgulu tvojû.

SADE

¹³⁷Pošcén si, Gòspodâru,
i arbitracijûn je tvój ol prâva.

¹³⁸Narêdî si pošcénje ol teštimonijânce
tvojë i velë prâva tvojëga.

¹³⁹U isagnjîcë me grë učinìt jûbâv
mojâ,

¹⁴⁰Ignitum eloquium tuum
vehementer,
et servus tuus dilexit illud.
¹⁴¹Adolescentulus sum ego et
contemptus;
justificationes tuas non sum oblitus.
¹⁴²Justitia tua, justitia in aeternum,
et lex tua veritas.
¹⁴³Tribulatio et angustia invenerunt
me;
mandata tua meditatio mea est.
¹⁴⁴AEquitas testimonia tua in
aeternum;
intellectum da mihi, et vivam.

jerbo su zaudòbili besìdu tvojü
dùšmani mojì.
¹⁴⁰Velè je ognjëno besidënje tvojë,
i šêrva tvój jübî je njëga.
¹⁴¹Momčiják san jã i nenâvìdîdu
mène.
pošcénje tvojë nîsân zaudöbi
¹⁴²Pošcénje tvojë, pošcénje je zänavík,
i règula je tvojâ ol prâva.
¹⁴³Dešperacijûn i gorčik écapàli su
mène;
befeli tvojî pensânje su mojë.
¹⁴⁴Pošcénje ol teštimonijânce tvojë
je zänavík;
räzum dâj mèni, i živít éu.

COPH

¹⁴⁵Clamavi in toto corde meo:
exaudi me, Domine;
justificationes tuas requiram.
¹⁴⁶Clamavi ad te; salvum me fac,
ut custodiam mandata tua.
¹⁴⁷Praeveni in maturitate, et
clamavi,
quia in verba tua supersperavi.
¹⁴⁸Praevenerunt oculi mei ad te
diluculo,
ut meditarer eloquia tua.
¹⁴⁹Vocem meam audi secundum
misericordiam tuam, Domine,
et secundum judicium tuum vivifica
me.
¹⁵⁰Appropinquaverunt persequentes
me iniquitati,
a lege autem tua longe facti sunt.

KOF

¹⁴⁵Vapî san su svîn sŕcon mojîn:
udov j mi, G spod ru;
pošcénje éu tvojë i c t.
¹⁴⁶Vapî san ki t bi; šalv n me u n,
kak  bi c v  bef le tvoj .
¹⁴⁷Prit k  san rasvan c , i vapî san,
jerbo san se u bes de tvoj  üfa dabi
üfa.
¹⁴⁸Prit kle su j ci moj  ki t bi d c
n vr me,
kak  bi pens  obo besid njiman
tvoj man.
¹⁴⁹Gl s m j posl š j naprama
samarit n c ni tvoj n, G spod ru,
i naprama arbitracij n  tvoj mu
ol v m ne.
¹⁵⁰Ku t li su se ki nepošc nju
laskad r  moj ,

¹⁵¹Prope es tu, Domine,
et omnes viae tuae veritas.

¹⁵²Initio cognovi de testimoniis tuis,
quia in aeternum fundasti ea.

ol sâme rëgule tvojë lontunânim
su se učinili.

¹⁵¹Blîzù si tî, Gospodaru,
i svî su progadûri tvojì ol prâva.

¹⁵²U počelù nadazdrî san iž
teštimonijânce tvojë,
kakò si jih fundamentâ zànavík.

RES

¹⁵³Vide humilitatem meam, et eripe
me,

quia legem tuam non sum oblitus.

¹⁵⁴Judica judicium meum, et redime
me,

propter eloquium tuum vivifica me.

¹⁵⁵Longe a peccatoribus salus,

quia justifications tuas non
exquisierunt.

¹⁵⁶Misericordiae tuae multae,
Domine;

secundum judicium tuum vivifica
me.

¹⁵⁷Multi qui persecuntur me, et
tribulant me;

a testimoniis tuis non declinavi.

¹⁵⁸Vidi praevaricantes et

tabescebam,

quia eloquia tua non custodierunt.

¹⁵⁹Vide quoniam mandata tua dilexi,
Domine;

in misericordia tua vivifica me.

¹⁶⁰Principium verborum tuorum
veritas;

in aeternum omnia judicia justitiae
tuae.

REŠ

¹⁵³Vij injorâncu mojü, i škapulâj
mène,

jerbo rëgulu tvojù nîsân zaudöbi.

¹⁵⁴Arbitrâj arbitracijûn mëni, i olkûp
mène,

zarad besidêna tvojëga olživ mène.

¹⁵⁵Lontunâno je ol grišnikôv

šalvâanje,

jerbo pošcénje tvojë nîsü išcâli.

¹⁵⁶Velèti je samaritânščin tvojih,
Gospodaru;

naprama arbitracijûnù tvojemu
olživ mène.

¹⁵⁷Velèti je njih ča më lâskâdu, i
dešperâdu mène;

ol teštimonijâncih tvojih nîsân
zabasä.

¹⁵⁸Upânâ san në čä imbrojâdu i
isagnjî san,

jerbo besidêna tvojâ nîsü čûvâli.

¹⁵⁹Vij kakò san befèle tvojë jûbi,
Gospodaru;

u samaritânščini tvojõn olživ mène.

¹⁶⁰Počelò ol besid tvojih je ol prâva;
svî su arbitracijûn ol pošcénja
tvojëga zànavík.

SIN

¹⁶¹Principes persecuti sunt me gratis,
et a verbis tuis formidavit cor meum.

¹⁶²Laetabor ego super eloquia tua,
sicut qui invenit spolia multa.

¹⁶³Iniquitatem odio habui, et abominatus sum,

legem autem tuam dilexi.

¹⁶⁴Septies in die laudem dixi tibi,
super judicia justitiae tuae.

¹⁶⁵Pax multa diligentibus legem tuam,

et non est illis scandalum.

¹⁶⁶Exspectabam salutare tuum,
Domine,
et mandata tua dilexi.

¹⁶⁷Custodivit anima mea testimonia tua,

et dilexit ea vehementer.

¹⁶⁸Servavi mandata tua et testimonia tua,
quia omnes viae meae in conspectu tuo.

TAU

¹⁶⁹Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo, Domine;
juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

¹⁷⁰Intret postulatio mea in conspectu

ŠIN

¹⁶¹Glavârî lâskâli su me zâništa,
i ol besîd tvojih usprâpalo se je srce mojë.

¹⁶²Diletât â se nada besidênjiman tvojiman,

kakò nî kî nâjde vèle lüpêšcine.

¹⁶³Nepošćenje san nenâvîdi, i ogâdilo mi se,

règulu sâmu tvojû jûbî san.

¹⁶⁴Sedan pûtih na dnëv fâlë san rëka tèbi,

nada arbitracijûnôn ol pošćenjih tvojih.

¹⁶⁵Pačifik vâli nîman čâ jûbîdu règulu tvojû,

i nîma njîman skândala.

¹⁶⁶Išćekîvâ san šalvânje tvojë,
Gospodâru,

i befèle san tvojë jûbì.

¹⁶⁷Čûvâ je änim mój teštimonijâncu tvojû,

i jûbila jih je velë.

¹⁶⁸Hrânî san befèle tvojë i teštimonijânce tvojë,

jerbo su svî progadûrî mojî prida obrâzôñ tvojîn.

TAU

¹⁶⁹Nekâ prijde prida obrâz tvój
pomoljénje mojë Gospodâru;
po besidênjumu tvojemu dâj mèni pâmëti.

¹⁷⁰Nekâ ulîze moljénje mojë prid

- tuo,
secundum eloquium tuum eripe me.
¹⁷¹Eructabunt labia mea hymnum,
cum docueris me justificationes
tuas.
¹⁷²Pronuntiabit lingua mea eloquium
tuum,
quia omnia mandata tua aequitas.
¹⁷³Fiat manus tua ut salvet me,
quoniam mandata tua elegi.
¹⁷⁴Concupivi salutare tuum,
Domine,
et lex tua meditatio mea est.
¹⁷⁵Vivet anima mea, et laudabit te,
et judicia tua adjuvabunt me.
¹⁷⁶Erravi sicut ovis quae periit;
quaere servum tuum, quia mandata
tua non sum oblitus.
- obrâz tvõj,
naprama besidënju tvojëmu
škapulâj mène.
¹⁷¹Izrîgât cédu pëšnje mojë hîman,
kal me bûdeš adukät obo pošcënu
tvojemu.
¹⁷²Navîšcât cé jazïk mõj besidënje
tvojë,
jerbo su svî befèli tvojî pošcëni.
¹⁷³Nekâ rûkâ tvojâ šalvâ mène,
jerbo san befèle tvojë pròbra.
¹⁷⁴Jèmân hotinja za šalvânje tvojë,
Gòspodâru,
i règula tvojâ pensânje je mojë.
¹⁷⁵Nekâ žîvë änim mõj, i nekâ te
fâli,
i arbitracijûnî tvojî bît cédu mi
nâpomôc.
¹⁷⁶Lütâ san kakö ôvca izgübjena;
išči šêrvu tvojëga,
jerbo befèle tvojë nîsân zaudöbi.

GLOSARIJ

U ovom glosariju donesena su samo ona značenja pojedinih riječi iz idioma organskoga govora Selaca na Braču u kojima se dotične pojavljuju u ovoj knjizi

Kratice:

adj. – pridjev; **adv.** – prilog; **augm.** – augmentativ, uvećanica; **conj.** – veznik; **dem.** – deminutiv, umanjenica; **excl.** – eksklamacija, uzvik; **f.** – ženski rod, femininum; **impf.** – imperfektivni, nesvršeni glagol; **m.** – muški rod, maskulinum; **n.** – srednji rod, neutrum; **num.** – broj; **pf.** – perfektivni,

svršeni glagol; **pl. tant.** – pluralia tantum; **praepos.** – prijedlog; **uzr.** – uzrečica; **v.** – vidi.

A

adukàt, -ân impf. – podučavati, učiti.
ajutànat, -ânta m. – pomoćnik, pomagač.
ajutàt, -ân pf. – biti na pripomoć, pomoći.
ànim, -a m. – duša, duh.
arbitracijûn, -ûnâ m. – suđenje.

B

bâšcînstvo, -a n. – nasljedstvo, baština.
befél, -ëla m. – zapovijed, naredba.
besidènje, -a n. – govorenje, pričanje.
besidít, -în impf. – govoriti, pričati.
břž, adv. – možda.

Č

čà, pron. – što.

Ć

čapàt, -ân pf. – uhvatiti, uloviti; 2. dostignuti, stići.

D

diletàt se, -ân impf. – veseliti se, radovati se.
divertîvât se, -îjen impf. – veseliti se, radovati se.
dnèv, -a m. – dan.
dobìca, -e f. – plača.
duràt, -ân impf. – trajati.
dùšmanin, -a m. – neprijatelj.

E

èvoga, excl. – evo.

F

fâlit, fâlîn impf. – davati pohvalu, hvaliti.

faštîdij, -a m. – smetnja, tegoba, mučenje.

fundamentât, -ân pf. – postaviti temelje, utemeljiti.

fundât, -ân pf. – baciti u dubinu.

G

glavâr, -ârâ m. – namjesnik.

glênda, -e f. – dogodovština, legenda, priča, bajka.

gorčik, -íkâ m. – gorčina, tjeskoba.

Gospodâr, -ârâ m. – Gospodin (Bog).

gr  n – prvo lice prezenta glagola kretanja.

g  c  n, -  na m. – jednjak.

H

hot  nje, -a n. – želja, htijenje.

hr  n  t, -  n  n impf. – spremiti, pohraniti.

h  p  t, h  p  n impf. – težiti za nečim, željeti, žudjeti, hlepiti, čeznuti.

I

ilumin  t, -ân pf. – obasuti svjetlošću, osvijetliti.

imbroj  v  t, -ân impf. – obmanjivati, varati, spletkariti.

ingord  ja, -e f. – pohlepa.

inkord  t se, -ân pf. – zgrušati se, stvrđnuti se.

injoraci  jn, -  n   m. – zanemarivanje, ignoriranje. Isto i **injor  nca**.

injor  nca, -e f. – v. **injoraci  jn**.

isagnj  c  , -   n. – raspadanje, tuljenje, trulež.

isagnj  t, -  gnjen pf. – raspasti se, istruliti.

išcât, išcén impf. – tražiti, iskati.

izneblùšen, -ena -eno adj. – koji je izluđen, zbumjen.

izrìgât, -ān pf. – pobljuvati se, povratiti.

J

jèrbo, conj. – jer.

jòko, -a n. – organ vida, oko.

jûsta, jûst (jûstîjûh i jûstîh) pl. tant. – usta.

K

kantàt, -ân impf. – pjevati.

kapìt, -în (-ïjen) impf. – razumjeti, shvatiti.

kâpo, -ota m. – predvodnik, šef.

kolîno, -a n. – obiteljska loza, pokoljenje, rod.

kòlo, adv. – oko, otprilike, približno.

koltivàt, -ân impf. – ne popuštati, ustrajavati.

kôntra, adv. – tako da je suprotno, protivno.

košideràt, -ân impf. – razmatrati, promišljati.

krâj, -âjâ m. – kralj.

kuštât se, -ân pf. – približiti se, priljubiti se.

L

laskadûr, -ûrâ m. – onaj koji progoni, progonitelj.

lâskât, lâskân impf. – protjerivati, tjerati.

lontunàt se, -ân pf. – udaljiti se, odmaknuti se.

luminažitâd, -i f. – svjetlost.

lûpêšcina, -e f. – lopovluk, krađa.

M

makâncâ, -e f. – nedostatak, pomanjkanje.

mëtnût, mëtnen pf. – staviti; 2. postaviti na položaj, inauguirati.

mîh, -a m. – mijeh, mješina.

mirâkul, -a m. – čudo.

mirakulôžast, -a -o adj. – čudesan.

momčûjâk, -ûjka m. dem. – mlad momak, momčić.

N

nada, praepos. – iznad, nad.

nadazdrît, -ijen pf. – shvatiti, pojmiti.

nâpomõć, adv. – tako da je od pomoći.

nâprama, praepos. – prema, ka, k.

nebesâ, nebës pl. tant. – nebo, nebesa.

nemaćân, -änä -änö adj. – koji je čist, neokaljan.

nenâvîđit, -în impf. – mrziti, prezirati.

nepošćenje, -a n. – nepoštenje, nepravda.

nîkadâre, adv. – nikad.

O

obandunât, -ân pf. – ostaviti, napustiti.

obazîrât se, -en impf. – očekivati, prizeljkivati.

obilâncâ, -e f. – obilatost, obilje.

ðbnõć, adv. – tako da se odvija preko noći, noću.

obznânît, -în pf. – objaviti, navijestiti.

odrebatiť, -ijen (-âšin) pf. – odbaciti, odbiti.

ogâdît, -în pf. – uvrijediti, izvrijedati, poniziti; 2. ukoriti, kritizirati.

oholîja, -e f. – oholost.

olkûpît, -ûpîn pf. – otkupiti, spasiti (o grijehu).

ondâc, adv. – onda, tada.

ðzûb, -a m. – mržnja, pakost.

P

pačifîk, -a m. – spokoj, mir.

pânât, pânân impf. – kriomice gledati, vrebati, círiti.

pariçât, -ân pf. – pripremiti, spremiti.

- participànat**, -ânta m. – sudionik.
- pensât**, -ân impf. – misliti, razmišljati.
- perfin**, adv. – ipak, pak.
- pěšnja**, -e f. – usna.
- petegûl**, -ūlă m. – čovjek koji ogovara, klevetnik.
- petegulât**, -ân impf. – ogovarati, klevetati.
- piščina**, -e f. – izvor, vrutak, vrelo.
- počelò**, -à n. – početak.
- pokärât**, -âren pf. – dati kritiku, opomenuti, pokuditi.
- poldignût se**, -en pf. – podignuti se, dići se.
- pomoljénje**, -a n. – moljenje, molitva.
- potègnût**, -ëgnen pf. – povući, privući; 2. pogoditi, udariti.
- pravjàt**, -âvjân impf. – govoriti, pričati.
- pràvo**, -a n. – istina.
- praznočà**, -ë f. – ispraznost, praznina.
- primitej**, -a m. – onaj koji prima ili prihvaca, primatelj.
- priteć**, -ecën pf. – imati viška, preteći; 2. prijeći, preteći.
- proberêñ**, -ëna -ëno adj. – koji je izabran, probran.
- progadûr**, -ürâ m. – staza između dviju suhozidina, prolaz; 2. put, staza.
- přpa**, -e f. – strah.
- pûk**, -a m. – narod.

R

- raspêčít**, -ëčin pf. – rastegnuti, raširiti.
- rasvanûcè**, -ä n. – osvit zore, rano jutro.
- règula**, -e f. – zakon; 2. pravilo.
- reterât se**, -ân pf. – odmaknuti se, odalečiti se.
- rûgò**, -ä n. – sramota.

S

- sâlam**, sâlma m. – psalam.
- samaritânščina**, -e f. – milosrđe, samilost.
- skarsât**, -ân pf. – nestati, iščeznuti.
- skonsumât se**, -ân pf. – iznerediti se, pomutiti se, smutiti se.

skonsumāvâanje, -a n. – stanje izneređenja, smućenje.

slälki, -a -o adj. – koji je zasladden, sladak.

slânà, -ë f. – smrznuta jutarnja rosa, inje.

spomînjât se, -en impf. – sjećati se.

svrha, -e f. – svršetak, kraj.

Š

šalvâanje, -a n. – spasenje, oslobođanje.

šêrva, -e f. i m. – sluga.

šervîcij, -a m. – služenje, služba, posluga.

šesnâjest, num. – šesnaest.

škapulât, -ân pf. – spasiti, osloboditi.

šupèrab, -êrba -êrbo adj. – koji je ohol, umišljen, nadmen; 2. koji je ponosan, stamen.

šušpetât, -ân impf. – biti sumnjičav, sumnjati.

T

teštimonijâncâ, -e f. – svjedočanstvo.

träpula, -e f. – zamka, stupica.

trzâ, -ë f. – čistina, pustopoljina; 2. pustinja.

U

udovòjít, -în pf. – izići u susret, udovoljiti; 2. poslušati molbu, uslišiti.

ûfât se, -ân impf. – nadati se.

upânât, -ânân pf. – ugledati, zapaziti.

upràvît, -în pf. – dati smjer, usmjeriti, uputiti.

uspřpât se, -ân pf. – prestrašiti se, uplašiti se.

ustât se, -nen pf. – podignuti se, dignuti se, ustati.

uzmnožât se, -ân pf. – umnožiti se, razmnožiti se.

V

vapît, -ijen impf. – zazivati, vapiti.

vâs, svâ svò adj. – koji je cijeli, sav.

vâvîk, adv. – uvijek.

vazěst, vâzmen pf. – uvesti, uzeti.

velè, adv. – v. **velèti**.

vêngo, conj. – nego.

vijâj, -äja m. – putovanje.

vîk, -a m. – stoljeće, vijek.

Z

zabasât, -ân pf. – pogriješiti put, zalutati, zastraniti.

zadrîmjât, -îmjen pf. – usnuti, zaspasti.

zakûnût se, -en pf. – dati prisegu, zakleti se.

zànavîk, adv. – zauvijek, zavazda.

zapasât, -ân pf. – obaviti, zaokružiti, opasati.

zarad čësa, adv. – iz kog razloga, zbog čega, zašto.

zàrad, praepos. – zbog.

zarûžit se, -ûžîn pf. – postidjeti se, zasramiti se.

zaudobít, -öbîn pf. – zaboraviti.